

Sygn. akt II K 569/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 07 grudnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

D. S. , s. E. i J. z d. S. , ur. (...) w L.

skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 447/14 z dnia 29.08.2014 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 1 na 2 lutego 2014 r. i za czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 03 lutego 2014 r. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat oraz na karę grzywnę 20 stawek dziennych po 10 złotych i orzeczono obowiązek naprawienia szkody , postanowieniem z dnia 31.08.2017 r. zarządzono wykonanie zawieszonyj kary pozbawienia wolności ;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 232/16 z dnia 24.04.2017 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 8 kwietnia 2015 roku godz. 21.00 do dnia 9 kwietnia 2015 roku godzina 6.10 na karę 1 roku pozbawienia wolności . Skazany odbył tą karę pozbawienia wolności w okresie od 11 czerwca 2017 r. do 11 czerwca 2018 r. ;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 868/17 z dnia 19.03.2018 r. za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 07.04.2017 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności ;

orzeka :

1. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 i 3 k.k. , art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 1 i 3 wymierza skazanemu D. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu ;

3. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. P. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego D. S. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego D. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 569/18

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 07 grudnia 2018 r.

Sąd, na podstawie całości kształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

D. S. została skazana następującymi wyrokami Sądów:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 447/14 z dnia 29.08.2014 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 1 na 2 lutego 2014 r. i za czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 03 lutego 2014 r. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat oraz na karę grzywnę 20 stawek dziennych po 10 złotych i orzeczono obowiązek naprawienia szkody , postanowieniem z dnia 31.08.2017 r. zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności ;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 232/16 z dnia 24.04.2017 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 8 kwietnia 2015 roku godz. 21.00 do dnia 9 kwietnia 2015 roku godzina 6.10 na karę 1 roku pozbawienia wolności . Skazany odbył tą karę pozbawienia wolności w okresie od 11 czerwca 2017 do 11 czerwca 2018 r. ;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 868/17 z dnia 19.03.2018 r. za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 07.04.2017 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności ;

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wniosku skazanego (k. 3, k. 14) , karty karnej (k. 6, k. 38) , opinii o skazanym (k. 16- 18) , informacja z sytemu NOE SAD (k. 37) , wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 447/14, wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 232/16, wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 868/17.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W powyższej sprawie wobec faktu iż D. S. został skazany wyrokiem opisanymi w pkt. 3 po dniu 01 lipca 2015 r. , Sąd zastosował przepisy rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) zmieniającej nin. ustawę z dniem 01 lipca 2015 r. i ustawą z dnia 11 marca 2016 r. (Dz.U.2016.437) zmieniającej nin. ustawę z dniem 15 kwietnia 2016 r. . Należy wskazać iż pozostałe wyroki opisane w karcie karnej i nie wskazane w wyroku łącznym zostały przez skazanego D. S. wykonane co wynika z opinii o skazanym i karty karnej (k. 16-18 i k. 38) .

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z treści art. 85 § 2 k.k. wynika iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. . Natomiast z treści art. 85 § 3 k.k. wynika że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za

które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Artykuł 85 § 1 k.k. określa przesłanki wymiaru kary łącznej w wyroku skazującym. Nastąpi to wówczas, gdy będzie miał miejsce realny zbieg przestępstw, dojdzie do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za pozostające w zbiegu przestępstwa w jednym postępowaniu karnym oraz zostaną wymierzone co najmniej dwie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Za tym, że podstawę kary łącznej w dalszym ciągu stanowi wieloczynowy zbieg przestępstw przemawia chociażby treść np. art. 87, 88, 89 § 1 i 1a czy 90 § 2 k.k. Przepisy te posługują się bowiem sformułowaniem „zbiegające się przestępstwa”, które oznacza popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw. Zatem podstawa prowadząca do wymiaru kary łącznej może wynikać wyłącznie z popełnienia przez sprawcę wielu przestępstw stanowiących samoistną podstawę do odpowiedzialności karnej za przestępstwo. Orzeczenie kary łącznej ma charakter obligatoryjny i jest integralną częścią wymiaru kary. Jest orzekana wtedy, gdy zmaterializują się warunki określone w § 1, zaś kary zostaną wymierzone i będą podlegały wykonaniu oraz nie wystąpią okoliczności wynikające z § 3. Nie sposób więc twierdzić, że kara łączna jest orzekana zawsze w sytuacji, gdy temu samemu sprawcy przypisano odpowiedzialność za popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 komentowanego przepisu. Zatem kara łączna może być orzeczona na podstawie: kar jednostkowych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa; kary łącznej i kar jednostkowych za pozostające w zbiegu przestępstwa albo kar łącznych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Dodatkowe warunki wynikające z art. 85 § 2 k.k. wskazują, że kara łączna może być zbudowana na podstawie kar wymierzonych oraz podlegających wykonaniu w całości lub w części. Wymierzenie kar podlegających łączeniu może nastąpić w ramach jednego postępowania. Możliwe jest również orzeczenie ich temu samemu sprawcy za dwa lub więcej przestępstw w dwóch różnych postępowaniach, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej sprawcy. W drugim z zarysowanych układów aktualizuje się potrzeba ustalenia, czy orzeczone różnymi wyrokami kary podlegają wykonaniu. Ten warunek ma zatem zastosowanie tylko do trybu orzekania kary łącznej w formie wyroku łącznego (art. 568a § 1 k.p.k.). Odnosi się on zarówno do kar jednostkowych, kary łącznej, kar łączonych oraz środków karnych orzeczonych za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa. Podstawą wymiaru kary łącznej mogą być tylko kary, które zostały orzeczone przez sąd w wyroku skazującym, jako kary za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa albo zostały orzeczone jako kara łączna. Warunku kary „wymierzonej” nie spełnia kara zarządza jako kara zastępcza (por. m.in. wyroki SN: z 22 listopada 2005 r., V KK 129/05, LEX nr 164372; z 3 kwietnia 2006 r., V KK 487/05, OSNKW 2006, nr 6, poz. 59) oraz kara zamieniona z pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 75a § 1 k.k. . Zakończenie wykonania kary należy interpretować zgodnie z przepisami kodeksu karnego i kodeksu karnego wykonawczego, jak ustanie wszelkich konsekwencji związanych z wykonaniem kary. I tak np. w odniesieniu do warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności przepisem rozstrzygającym jest art. 82 k.k., który wskazuje koniec okresu 6 miesięcy od upływu okresu próby. Do tego momentu nie można uznać tej kary za wykonaną.

Ustalenie zakresu działania przesłanki negatywnej wymiaru kary łącznej określonej w art. 85 § 3 k.k. wymaga określenia momentu „rozpoczęcia” oraz „zakończenia” wykonywania innej kary podlegającej łączeniu. Niewątpliwe popełnienie kolejnego przestępstwa w tym przedziale czasowym aktualizuje przesłankę określoną w wyżej wskazanym przepisie. Momenty te przedstawiają się różnie dla poszczególnych rodzajów kar (tak Filar Marian (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. V , Opublikowano: WK 2016) .

W dniu 07 czerwca 2018 r. skazany D. S. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego (k. 3) .

Skazany D. S. odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokami wskazanymi w opinii o skazanym (k. 16 - 18) i w informacji z systemu N. S. (k. 37) opisanymi w pkt. 1 i 3 wyroku . Z opinii tej wynika iż skazany D. S. obecnie odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionymi w pkt. 1 (k. 16 - 18) . Natomiast karę 1 roku

pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 232/16 z dnia 24.04.2017 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. skazany D. S. odbył w okresie od 11 czerwca 2017 do 11 czerwca 2018 r. (k. 16-18) .

Na podstawie art. 85 § 1 , 2 i 3 k.k. , art. 86 § 1 k.k. Sąd połączy kary pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 1 i 3 wymierza skazanemu D. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. Sąd orzekł iż wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu .

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył .

Skazany D. S. ma 30 lata , jest żonaty , na utrzymaniu ma 6 letnia córkę . W warunkach izolacji więziennej zachowuje się zmiennie (opinia o skazanym - k. 16-18) . Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich mimo, że skazany był już wielokrotnie karany (k. 38) .

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w pkt. 1 wyroku .

Wskazać należy, że Sąd orzekł karę łączną pozbawienia wolności w pkt. 1 wyroku na zasadach asperacji biorąc pod uwagę opinię o skazanym (k. 16-18) oraz wysokość i rodzaj kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 3 . Należy wskazać iż z opinii o skazanym wynika iż jego zachowanie w zakładzie karnym jest zmienne (k. 16-18) .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. P. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego D. S. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego D. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .